

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 92/09-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. B., S., zastúpeného advokátkou JUDr. T. V., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Cb 18231/92 a sp. zn. 1 K 235/96 (pôvodne pod sp. zn. K 235/96) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2009 doručená sťažnosť V. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 1 K 235/96 a sp. zn. 4 Cb 18231/92.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: «*V právnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 4Cb 18231/1992 som sa žalobou podanou dňa 23. 11. 1992 domáhal proti žalovanému V... K... zaplataenia Sk 500 000,- právnym titulom náhrady škody za neoprávnené využívanie priemyslového vzoru... Vytýčenie termínu pojednávania som urgoval, avšak bezvýsledne pojednávanie bolo vytýčené po piatich rokoch a to dňa 28. 1. 1997, k ďalšiemu prejednávaniu vo veci už nedošlo, pretože na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz dňa 12. 6. 1997. Konanie vo veci bolo uznesením súdu prerušené a prerušené je doposiaľ. Som toho názoru, že ak by termín pojednávania bol vytýčený skôr, a nie po piatich rokoch, vzhľadom na mnou predložené dôkazy, by som bol vo veci úspešný a žalovaný bol zaviazaný na plnenie. Namiesto toho som podal prihlášku pohľadávky Sk 500 000,- do konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. K 235/96, ktorá bola uznaná správcom konkurznej podstaty dňa 21. 8. 1998 podľa mnou predložených dokladov (zhodných ako v konaní 4Cb 18231/1992). Pokiaľ ide o úkon Krajského súdu v Košiciach voči mne bol naposledy v konkurznom konaní sp. zn. K 235 96 zaslanie predvolania na prieskumné pojednávanie dňa 27. 11. 1998. Do dnešného dňa však som priznanú sumu Sk 500 000 neobdržal a ani zo strany súdu nebol žiaden úkon, pokiaľ ide o moju pohľadávku.*

Od začiatku podania žaloby Krajskému súde v Košiciach v konaní sp. zn. 4 Cb 18231/92 uplynulo viac ako 16 rokov a od uznania prihlášky mojej pohľadávky správcom konkurznej podstaty v konkurznom konaní sp. zn. 1 K 235/1996 uplynulo viac ako 12 rokov. Do dnešného dňa nebolo právoplatne ukončené civilné konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 4 Cb 18231/1992 a čo je podstatne na to, do dnešného dňa nebolo právoplatne ukončené konkurzné konanie vedené na Krajskom súde pod sp. zn. K 235/96 a ja doposiaľ čakám, že v rámci konkurzného konania bude moja pohľadávka voči upadcovi (žalovanému v konaní sp. zn. 4 Cb 18231/92.) v priznanej sume Sk 500 000,- uspokojená...

Dňa 12. 9. 2008 som podal sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Košiciach na prieťahy v konaní vedenom na Krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 18231/1992 a v konaní vedenom pod sp. zn. K 235/96 (konkurzné konanie).

V odpovedi na sťažnosť vo veci sp. zn. 4 Cb 18231/92 predseda Krajského súdu v Košiciach dňa 17. 10. 2008 uviedol, že v čase začatia konania t. j. v roku 1992 bol obrovský počet súdnych vecí a neskôr od roku 1997 rozhodnutiu bránila zákonná prekážka a vyslovil poľutovanie nad skutočnosťou, že doteraz nebolo rozhodnuté.

V odpovedi na sťažnosť vo veci sp. zn. K 235/96 predseda Krajského súdu v Košiciach dňa 11. 11. 2008 uviedol, že konkurzné konanie je pred ukončením a v tejto veci neboli zistené zbytočné prietahy.»

Podľa názoru sťažovateľa „... vyššie označené konanie na Krajskom súde v Košiciach je v rozpore s účelom ústavou zaručeného práva na konanie bez zbytočných prietahov, nakoľko ani po uplynutí neúmerne dlhej doby, súd vo veci právoplatne nerozhodol a neodstránil moju právnu neistotu. Skutočnosť, že v predmetnom súdnom konaní dochádza k prietahom, vyvoláva u mňa psychický stav neistoty a očakávania, mám pocit i krivdy už dlhšiu dobu a ťažko sa s tým pocitom krivdy vyrovnávam, najmä tým, že sa zasiahlo do patentovej ochrany priemyslového vzoru, ktorého som bol nielen pôvodcom ale aj majiteľom. Negatívne sa odráža tento pocit právnej neistoty, pocit nespravodlivosti i v kruhu mojej rodiny.“.

Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd vo veci samej vydal tento nález:

„1./ Základné právo podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov sťažovateľa: V. B. ... v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 1 K 235/96 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 Cb 1823/92 porušené bolo.

2./ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume Sk 10 000,- EUR, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3./ Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1K 235/96 a následne v konaní pod sp. zn. 4 Cb 1823/92 konal bez zbytočných prietahov.

4./ Okresný súd Košice II. je povinný sťažovateľovi zaplatiť trovy právneho zastúpenia...“

2. Na výzvu ústavného súdu v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti sa k sťažnosti vyjadril listom sp. zn. 1 SprV/170/09 zo 4. marca 2009 krajský súd, v ktorom v súvislosti s konaním sp. zn. 1 K 235/96 uviedol: „V konkrétnej veci vykonával konkurzný súd dohľad formou osobného stretnutia so správcom konkurznej podstaty, o čom bol spísaný úradný záznam, ktorého obsahom bola konkrétna správa príslušného správcu o plnení podmienok uložených konkurzným súdom. ...

Považujeme za potrebné zdôrazniť, že konkurzná vec úpadcu V. a. s. je mimoriadne zložitou vecou, okrem iného aj preto, že ide o úpadcu disponujúceho rozsiahlym majetkom, ktorý však možno v konkurze predať len v závislosti od dopytu potencionalných kupcov.

Krajský súd v Košiciach je toho názoru, že v predmetnej konkurznej veci zákonný sudca vykonával pravidelne dohľad nad činnosťou správcu konkurznej podstaty, vo veci bolo konané sústredene a napriek dĺžke konania, nedošlo k žiadnym priesťahom, a preto navrhujeme sťažnosť v tejto veci ako zjavne neopodstatnenú odmietnuť.

Krajský súd k vyjadreniu pripojil chronológiu najdôležitejších úkonov konkurzného súdu a prehľad neukončených sporov týkajúcich sa úpadcu. “

Ďalej krajský súd v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 4 Cb 18231/92 uviedol:

„Na majetok žalovaného bol našim súdom dňa 12. 6. 1997 vyhlásený konkurz, čoho dôsledkom je zákonné prerušenie konania. Keďže konanie bolo prerušené zo zákona, nemôže dochádzať k priesťahom v konaní... Okrem toho považujeme za potrebné zdôrazniť, že vo veci 4 Cb 18231/92 neexistuje pre sťažovateľa stav právnej neistoty, pretože v konkurznom konaní správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní dňa 27. 11. 1998 uznal prihlásenú pohľadávku žalobcu 500 000,00 Sk v celom rozsahu, čo do výšky, právneho dôvodu a poradia, pohľadávka je nesporná, pretože ju nepoprel ani žiadny z veriteľov úpadcu. Môže byť preto uspokojená v konkurznom konaní tak, ako keby bolo o nej právoplatne rozhodnuté v konaní 4 Cb 18231/92 a v prípade potreby, na základe zoznamu prihlášok bude možné po právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu viesť pre zistenú pohľadávku exekúciu na majetok úpadcu.

Vzhľadom na uvedené navrhujeme odmietnuť sťažnosť aj vo veci 4Cb 18231/92 ako zjavne neopodstatnenú. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (IV. ÚS 147/04).

1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 18231/92

Zo sťažnosti a z vyjadrenia krajského súdu sp. zn. 1 SprV/170/09 zo 4. marca 2009 a k nemu pripojených opatrení, ako aj z prehľadu neukončených sporov ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal 23. novembra 1992 žalobný návrh proti V. ... K. na zastavenie výroby a predaj výrobkov s označením „R. ...“ a na zaplatenie sumy 500 000 Kčs, ktorý krajský súd zaevidoval pod sp. zn. 4 Cb 18231/92.

Listom z 26. februára 1993 sťažovateľ požiadal krajský súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Listom z 22. septembra 1993 sťažovateľ upozornil krajský súd, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného a nebol nariadený termín súdneho pojednávania.

Krajský súd vo veci vykonal 28. januára 1997 súdne pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil sťažovateľ a jeho právna zástupkyňa (predvolanie doručené 17. januára 1997). Právna zástupkyňa sa telefonicky ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní.

Následne uznesením krajského súdu č. k. 1 K 235/96-17 z 12. júna 1997 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a ex lege bolo konanie prerušené podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“).

Podľa ustanovenia § 111 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (m. m. II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov teda možno porušiť iba v konaní, ktorého výsledkom môže byť rozhodnutie všeobecného súdu o právach a povinnostiach jeho účastníkov, pretože len také rozhodnutie môže ukončiť stav právnej neistoty osoby domáhajúcej sa jeho rozhodnutia (m. m. III. ÚS 62/01, II. ÚS 20/02).

V dôsledku skutočnosti, že konanie v právnej veci s'ťažovateľa nemôže už od vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu, t. j. od 12. júna 1997 pokračovať, neprebíha už od uvedeného dátumu také konanie, ktorého výsledkom môže byť rozhodnutie všeobecného súdu o uplatnenom nároku s'ťažovateľa, a preto nie je možné uvažovať o tom, že by v predmetnom konaní mohlo ešte dôjsť k naplneniu účelu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ktorým je odstránenie stavu jeho právnej neistoty.

Z toho dôvodu nie je možné namietat' v napadnutom konaní porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože ďalší postup súdu vo veci samej v tomto konaní ex lege súvisí s prebiehajúcim konkurzom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľa namietajúcu porušenie označených práv v konaní pred krajským súdom vedenom pod sp. zn. 4 Cb 18231/92 po 12. júni 1997, keď bol vyhlásený konkurz na majetok účastníka (v napadnutom konaní odporcu), odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania s'ťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

V prípade námietok porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy týkajúcich sa priet'ahov v čase pred uvedeným prerušením konania (v dôsledku vyhláseného konkurzu) ústavný súd konštatuje, že ich na základe predloženej sťažnosti preskúmavať nemohol, pretože sťažovateľ svoju sťažnosť nepodal v lehote dvoch mesiacov ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 235/96

Z predloženého spisu, zo sťažnosti a z vyjadrenia krajského súdu sp. zn. 1 SprV/170/09 zo 4. marca 2009 a k nemu pripojených opatrení, ako aj z prehľadu neukončených sporov ústavný súd zistil, že K. B. podala 16. júla 1996 proti V. a. s., K., návrh na vyhlásenie konkurzu a návrh na začatie dohodovacieho konania, ktoré krajský súd zaregistroval pod sp. zn. K 235/96.

Následne krajským súdom a správcom konkurznej podstaty boli vykonané tieto najzávažnejšie úkony:

Dňa 21. februára 1997 uznesením č. k. K 235/96-12 rozhodol o ukončení dohodovacieho konania. Dňa 12. júna 1997 uznesením č. k. K 235/96-17, ktoré sa stalo právoplatným 8. júla 1997, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. L. T. a veriteľom uložil povinnosť, aby v lehote 30 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili všetky svoje nároky.

Dňa 30. júla 1997 správca konkurznej podstaty predložil krajskému súdu „Súpis konkurznej podstaty“.

Dňa 10. augusta 1998 správca konkurznej podstaty predložil krajskému súdu „Súpis konkurznej podstaty“.

Dňa 27. novembra 1998 sa uskutočnila schôdza konkurzných veriteľov a prieskumné pojednávanie.

Krajský súd 8. januára 1999 uznesením č. k. K 235/96-75 udelil súhlas s predajom nehnuteľných vecí - bytov patriacich do konkurznej podstaty.

Dňa 14. júla 1999 krajský súd uznesením č. k. K 235/96-78 udelil súhlas s predajom nehnuteľných vecí patriacich do konkurznej podstaty úpadcu za stanovených podmienok.

Dňa 3. septembra 1999 bola krajskému súdu doručená správcom JUDr. T. žiadosť o udelenie súhlasu na odpredaj bytov úpadcu mimo dražby.

Dňa 6. septembra 1999 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu a uložil správcovi konkurznej podstaty, aby zopakoval ponuku na predaj uvedených nehnuteľností.

Dňa 13. septembra 1999 krajský súd uznesením č. k. K 235/96-82 udelil súhlas s predajom nehnuteľných vecí - bytov patriacich do konkurznej podstaty na základe žiadosti správcu z 3. septembra 1999.

Dňa 22. októbra 1999 krajský súd uskutočnil za prítomnosti správcu konkurznej podstaty otváranie obálok s ponukou záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 22. októbra 1999 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/ 96-85 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu a súčasne určil podmienky predaja majetku,

Dňa 31. decembra 1999 krajský súd rozhodol uznesením o poskytnutí zálohy na odmenu a náhradu hotových výdavkov správcovi konkurznej podstaty.

Dňa 5. mája 2000 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukami dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu a uložil správcovi konkurznej podstaty uzatvoriť kúpnu zmluvu so záujemcom č. 1 – E., spol. s. r. o, S.

Dňa 1. júna 2000 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty, pričom nebola doručená žiadna ponuka na kúpu majetku úpadcu, a správcovi bolo uložené zopakovať ponuku predaja majetku úpadcu.

Dňa 9. júna 2000 krajský súd opatrením č. k. 1 K 235/96-92 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre E., spol. s. r. o, S.

Dňa 26. júna 2000 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty, pričom nebola doručená žiadna ponuka na kúpu majetku úpadcu, a správcovi bolo uložené zopakovať ponuku predaja majetku úpadcu.

Dňa 11. septembra 2000 krajský súd uskutočnil za prítomnosti správcu konkurznej podstaty otváranie obálok s ponukami troch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 11. septembra 2000 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-98 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu dvom záujemcom P. N., Č., a A. M., H.

Dňa 22. novembra 2000 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukami dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 29. novembra 2000 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-105 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu záujemcom JUDr. B. a V., a. s., K.

Dňa 21. decembra 2000 krajský súd na základe žiadosti rozhodol uznesením o poskytnutí zálohy na odmenu a náhradu hotových výdavkov správcovi konkurznej podstaty.

Dňa 6. marca 2001 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty, pričom nebola doručená žiadna ponuka na kúpu majetku úpadcu, a správcovi bolo uložené zopakovať ponuku predaja majetku úpadcu.

Dňa 19. apríla 2001 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty, pričom nebola doručená žiadna ponuka na kúpu majetku úpadcu, a správcovi bolo uložené zopakovať ponuku predaja majetku úpadcu.

Dňa 28. mája 2001 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu a správcovi konkurznej podstaty uložil uzavrieť kúpnu zmluvu so záujemcom.

Dňa 31. mája 2001 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-122 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu V., a. s., K.

Dňa 12. júna 2001 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou troch záujemcov o kúpu majetku úpadcu a správcovi konkurznej podstaty uložil uzavrieť kúpnu zmluvu so záujemcom č. 3 C., s. r. o., K.

Dňa 31. októbra 2001 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 31. októbra 2001 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-138 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcov C., s. r. o., K., a H., s. r. o., K.

Dňa 21. decembra 2001 krajský súd na žiadosť uznesením rozhodol o poskytnutí zálohy na odmenu a náhradu hotových výdavkov pre správcu konkurznej podstaty.

Dňa 11. marca 2002 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-147 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu Z. K., a. s.

Dňa 24. apríla 2002 krajský súd uskutočnil otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou štyroch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 29. apríla 2002 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-167 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre všetkých štyroch záujemcov.

Dňa 25. októbra 2002 bola doručená správa správcu konkurznej podstaty o speňažení majetku konkurznej podstaty a žiadosť JUDr. T. o poskytnutie zálohy na odmenu.

Dňa 11. novembra 2002 krajský súd uznesením rozhodol o poskytnutí zálohy na odmenu a náhradu hotových výdavkov pre správcu JUDr. T.

Dňa 2. decembra 2002 krajský súd opatrením uložil správcovi konkurznej podstaty, aby predložil písomnú správu o svojej činnosti.

Dňa 23. decembra 2002 bola doručená správa o doterajšej činnosti správcu konkurznej podstaty.

Dňa 19. februára 2003 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty, pričom nebola doručená žiadna ponuka na kúpu majetku úpadcu, a správcovi bolo uložené zopakovať ponuku predaja majetku úpadcu.

Dňa 16. apríla 2003 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-189 udelil súhlas na predaj akcií úpadcu patriacich do konkurznej podstaty mimo dražby.

Dňa 17. júla 2003 sa na krajskom súde uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 17. júla 2003 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-196 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu.

Dňa 30. januára 2004 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 30. januára 2004 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-208 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu N., s. r. o., K.

Dňa 24. februára 2004 krajský súd rozhodol o poskytnutí zálohy na odmenu a náhradu hotových výdavkov pre správcu JUDr. T.

Dňa 15. marca 2004 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 15. marca 2004 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-225 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu R. S., K.

Dňa 24. júna 2004 sa uskutočnila schôdza konkurzných veriteľov, ktorá ustanovila do funkcie nového správcu konkurznej podstaty Mgr. I. Š.

Dňa 13. októbra 2004 bola krajskému súdu doručená správa JUDr. T. o činnosti správcu ku dňu ukončenia činnosti.

Dňa 12. januára 2005 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou troch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 14. februára 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-300 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu R. L., T.

Dňa 14. februára 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-302 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu M., a. s., K.

Dňa 14. februára 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-304 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu N., s. r. o., K.

Dňa 16. februára 2005 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 21. apríla 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-320 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu R. L., T.

Dňa 20. mája 2005 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 20. mája 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-326 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu N. s. r. o., K.

Dňa 20. mája 2005 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-328 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu G. N., Š.

Dňa 3. novembra 2005 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou jedného záujemcu o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 9. februára 2006 bola doručená žiadosť Mgr. I. Š., správcu konkurznej podstaty, o súhlas na predaj pozemkov.

Dňa 9. februára 2006 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 16. mája 2006 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-384 udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre záujemcu M., s. r. o., V.

Dňa 11. septembra 2006 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-404 udelil súhlas na predaj nehnuteľného majetku úpadcu vedeného na LV č. 8355 pre záujemcu Ing. K. H., K.

Dňa 11. septembra 2006 krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-406 udelil súhlas na predaj nehnuteľného majetku úpadcu pre záujemcu Ing. Ľ. H., K.

Dňa 25. septembra 2006 sa uskutočnilo otváranie obálok za prítomnosti správcu konkurznej podstaty s ponukou dvoch záujemcov o kúpu majetku úpadcu.

Dňa 27. septembra 2006 krajský súd opatrením č. k. 1 K 235/96-414 udelil súhlas na predaj nehnuteľného majetku úpadcu mimo dražby pre záujemcu M. L., K.

Dňa 17. októbra 2006 krajský súd opatrením č. k. 1 K 235/96-415 udelil súhlas na vydanie zálohy z výťažku oddelenému veriteľovi T., C.

Dňa 28. júna 2007 krajský súd opatrením č. k. 1 K 235/96-447 uložil správcovi konkurznej podstaty, aby sa vyjadril k žiadosti o vydanie výťažku pre oddeleného veriteľa A., a. s., K.

Dňa 27. novembra 2007 bola doručená žiadosť konkurzného veriteľa T., C., o vydanie výťažku zo speňaženia založenej veci.

Dňa 4. decembra 2007 krajský súd zaslal správcovi konkurznej podstaty výzvu, aby sa vyjadril k žiadosti konkurzného veriteľa.

Dňa 17. decembra 2007 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie správcu k žiadosti konkurzného veriteľa o vydanie výťažku zo speňaženia založenej veci.

Dňa 14. januára 2008 bola krajskému súdu doručená opakovaná žiadosť konkurzného veriteľa T., C.

Dňa 27. marca 2008 krajský súd opatrením č. k. 1 K 235/96-480 udelil súhlas na vydanie zálohy z výťažku oddelenému veriteľovi T., C.

Dňa 12. mája 2008 bola doručená žiadosť správcu konkurznej podstaty o vydanie nového opatrenia.

Dňa 21. mája 2008 krajský súd uskutočnil osobitné prieskumné pojednávanie.

Listom z 24. februára 2009 vyzval samosudca advokáta I. Š., správcu konkurznej podstaty, aby obratom predložil podrobnú správu o svojej činnosti a oznámil dôvody, ktoré bránia ukončeniu konkurzného konania, resp. podaniu konečnej správy.

Krajský súd okrem uvedených úkonov vykonával priebežne ďalšie úkony, ktoré však nie sú takého charakteru, aby bolo potrebné sa o nich osobitne zmieňovať.

Podľa § 1 ods. 1 ZKV je účelom tohto zákona usporiadanie majetkových pomerov dlžníka (úpadcu), ktorý má viac veriteľov, voči ktorým nie je schopný plniť svoje záväzky po lehote splatnosti v dôsledku insolventnosti, alebo sa nachádza v predĺžení. Stanovením pravidiel usporiadania majetkových pomerov úpadcu vrátane speňazenia jeho majetku (konkurznej podstaty) a rozdelenia výťažku tohto speňazenia medzi konkurzných veriteľov, o ktorom rozhoduje v konečnom dôsledku súd, sa v konkurznom konaní poskytuje súdna ochrana majetkovým právam veriteľov úpadcu, ktorí ich kvalifikovaným spôsobom uplatnili.

Podľa § 2 ods. 2 ZKV cieľom konkurzu alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku.

Ústavný súd posudzoval danú vec aj so zreteľom na účel, podstatu a zmysel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Kľúčovým pojmom a atribútom tohto základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka konania, t. j. v „jeho veci“.

Základným cieľom a účelom konkurzu (konkurzného konania) nie je dosiahnutie uspokojenia iba nároku jedného z veriteľov, ale pomerné uspokojenie všetkých veriteľov. Na túto skutočnosť musí prihliadať ústavný súd vtedy, ak rozhoduje o sťažnosti jedného z veriteľov, ktorý namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aj keď je nepochybné, že ústava priznáva právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote každému z veriteľov aj v konkurznom konaní, a to od okamihu, keď sa prihlásením svojej pohľadávky stal účastníkom tohto konania. Vzhľadom na uvedené ale podľa názoru ústavného súdu nemožno postup konkurzného súdu, resp. správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní posudzovať rovnako rigorózne, ako je to v prípade, keď sa ochrana podľa čl. 48

ods. 2 ústavy uplatňuje výlučne vo veci účastníka konania, t. j. len v „jeho veci, resp. jeho záležitosti“ (IV. ÚS 175/07).

Podľa § 23 ods. 2 ZKV sa konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné v pravosti, vo výške alebo v poradí, môžu domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom.

Správca konkurznej podstaty je subjektom konkurzného konania, ktorý je pri výkone svojej funkcie povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd (§ 8 ods. 2 ZKV).

Miera a povaha zodpovednosti všeobecného (konkurzného) súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného konania priznáva (najmä § 12 a § 8 ods. 4 a 5 ZKV).

S ohľadom na uvedené možno v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu hovoriť o prietáhoch v konkurznom konaní vtedy, ak súd vôbec nevyužije vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, prípadne ak k ich použitiu siahne až vtedy, keď je ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený (mutatis mutandis I. ÚS 57/97).

Krajský súd využil vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty prostriedky, účelom ktorých bolo zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania.

Správca konkurznej podstaty okrem operatívnej správy konkurznej podstaty vykonával aj iné úlohy spojené so speňažovaním majetku úpadcu najmä tento majetok spísal, zaevidoval, nechal vypracovať znalecké posudky na ocenenie majetku a prostredníctvom verejnej súťaže ponúkal na odpredaj záujemcom. So súhlasom súdu

uzatváral kúpne zmluvy na odpredaj majetku úpadcu a uspokojoval oddelených veriteľov. Krajský súd 2. decembra 2002 opatrením č. k. K 235/96-178 uložil správcovi konkurznej podstaty, aby predložil písomnú správu o svojej činnosti. Podaním krajskému súdu 23. decembra 2002 správca konkurznej podstaty predložil správu o svojej činnosti, v ktorej okrem iného uviedol, že speňažený majetok úpadcu tvorí 70 % podiel z majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu.

Správca konkurznej podstaty predložil krajskému súdu správu o svojej činnosti 13. októbra 2004, ktorá je evidovaná na č. l. 281.

Na základe uznesenia schôdze konkurzných veriteľov z 24. júna 2004 bol zvolený nový správca konkurznej podstaty. Následne krajský súd uznesením č. k. 1 K 235/96-271 odvolal doterajšieho správcu konkurznej podstaty a vymenoval do funkcie nového správcu konkurznej podstaty. Zmena vo funkcii správcu konkurznej podstaty nemá zásadný vplyv na priebeh konaní.

Podľa názoru ústavného súdu predloženiu konečnej správy o priebehu konkurzného konania správcom konkurznej podstaty v minulosti aj v súčasnosti bráni súvisiaci incidenčný spor navrhovateľa Š. A. proti správcovi konkurznej podstaty o zaplatenie sumy 110 372 Sk vedený krajským súdom pod sp. zn. 6 Cb/1139/1998, v ktorom nebolo doteraz rozhodnuté vo veci samej. Ďalej bránia ukončeniu konkurzného konania aj ostatné spory začaté už po vyhlásení konkurzu proti majetkovej podstate úpadcu, ktoré podal navrhovateľ S., s. r. o., K., proti správcovi konkurznej podstaty vedené pod sp. zn. 6 Cbi/165/2005 o sumu 19 433,70 Sk s prísl., sp. zn. 11 Cbi/10/2006 o sumu 41 047 Sk s prísl., sp. zn. 14 Cbi/27/2006 o sumu 25 212 Sk s prísl., sp. zn. 10 Cbi/18/2003 o sumu 2 923 602 Sk s prísl., sp. zn. 13 Cbi/8/2006 o sumu 38 708 Sk s prísl., sp. zn. 14 Cbi/9/2006 o sumu 36 246 Sk s prísl., sp. zn. 7 Cbi/10/2006 o sumu 42 373 Sk s prísl., sp. zn. 7 Cbi/1/2006 o sumu 45 253 Sk s prísl.. Podľa zistenia ústavného súdu konanie v týchto veciach nie je doteraz právoplatne skončené.

Ústavný súd nemôže stanovovať namiesto krajského súdu optimálny postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov, teda či postup konkurzného súdu nebol v tomto smere zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny (I. ÚS 13/00, III. ÚS 99/02). Ústavný súd konštatuje, že iba samotná dĺžka doterajšieho priebehu konkurzného konania, na ktorú sťažovateľ v sťažnosti poukazuje, nie je dostatočným dôvodom na vyslovenie existencie zbytočných prieťahov v konkurznom konaní.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prieťahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že v priebehu konkurzného konania síce doterajšia dĺžka konania je takmer 12 rokov, no táto sama osebe nemá takú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať túto lehotu ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sťažnosť smerujúcu proti postupu krajského súdu v konkurznom konaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Okrem uvedeného ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že skončeniu konkurzného konania bráni aj v súčasnosti právoplatne nerozhodnutý incidenčný spor a ďalšie spory proti majetkovej podstate vedené krajským súdom v iných konaniach, pretože od ich výsledku závisí pomer, v akom sa medzi konkurzných veriteľov bude v rámci rozvrhového konania rozdeľovať výtazok z predaja konkurznej podstaty.

Z uvedeného vyplýva, že správca konkurznej podstaty nemohol vyplatiť sťažovateľovi uplatnenú pohľadávku, lebo doteraz neboli splnené podmienky, ktoré ZKV predpisuje.

Na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že v priebehu konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 1 K 235/96 nedošlo k takému konaniu, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sťažnosť smerujúcu proti postupu krajského súdu v namietanom konkurznom konaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

3. Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v sťažnosti uplatňovanými nárokmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2009